

ชีวิต ที่เกิดมา ต้องศึกษา ทุกวันไป   ตั้งแต่ ยังเยาว์วัย เป็นเด็กน้อย คอยรู้เรียน

พ่อแม่ คือผู้รู้ ปฐมครู ที่ปากเพียร   ฝึกสอน ก่อนวัยเรียน ที่ในบ้าน ครอบครัวยุติ

อายุ หกเจ็ดขวบ เริ่มเรียนควบ เรียนรู้คน   เข้าเรียน ในชุมชน ชั้นประถม การศึกษา

วัยเรียน นั้นเนิ่นนาน ต้องสืบสาน หลากวิชา   มัธยม จนมหาฯ วิทยาลัย ให้เลือกเรียน

จบเรียน รับปริญญา ตรัสโหว่ ตามปากเพียร   หรือเอก วิจัยเขียน ตามที่ตน สนใจทำ

จบมา หาอาชีพ แล้วเร่งรีบ ให้ก้าวล้ำ   ทำงาน เชี่ยวชาญนำ มุ่งหาเงิน ให้มากมี

บ้างก็ รับเงินเดือน ไม่แซ่เขื่อน อาชีพดี   ราชการ งานรัฐนี้ มีเกียรติยศ บทชอใจ

บางคน อิสระ ทำธุระ กิจน้อยใหญ่   อาชีพ มุ่งก้าวไกล หาเงินให้ มากมายมี

กระนั้น ทำงานแล้ว ก็ไม่แคล้ว เรียนรู้ดี   การงาน อบรมที่ เสริมสิ่งขาด ให้ชำนาญ

เกษียณ งานพ้นแล้ว ยังไม่แคล้ว เรียนสืบสาน   สรรพสิ่ง นอกงานการ เพื่อชีพตน คนสุขดี

ชีวิต ทุกช่วงวัย ต้องเรียนไป ในทุกที่   สุขสันต์ ทุกวันนี้ คือเป้าหมาย ก่อนวัยปรารถนา

สร้างทรัพยากรมนุษย์เพื่อเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของแผ่นดิน

เขียนโดย พัลลภ กฤตยานวัช

วันพุธที่ 01 มีนาคม 2017 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 01 มีนาคม 2017 เวลา 13:20 น.

คำประพันธ์ โดย คุณพัลลภ กฤตยานวัช

1 มีนาคม 2560